

Ondskaben

Teaterversion af Jan Guillous roman

SKOLEMATERIALE

Odense Teater 2008/09

Foyerscenen 15. - 28. januar / Værkstedet

30. januar kl. 19.30 og 2. februar kl. 12.00

ONDSKABEN

af Jan Guillous roman

Foyerscenen 15. - 28. januar, Værkstedet 30. januar kl. 19.30 og d. 2. februar kl. 12.00

Forestillingen d. 2. februar kl. 12.00 er en skoleforestilling. For bestilling af billetter bedes du kontakte kommunikationsmedarbejder Line Hede Simonsen på line@odenseteater.dk eller på 63139253.

Bemærk forestillingen er ikke egnet for elever under 8. klasse.

Dramatisering:

Benny Haag

Oversættelse:

Michael Ramløse

Bearbejdelse og scenografi:

Riis & Hansen

Iscenesættelse:

Lennart Hansen

Medvirkende:

Claus Riis Østergaard

Indholdsfortegnelse

ONDSKABEN	2
Indledning	4
Hvad handler ONDSKABEN om	5
Skuespiller Claus Riis Østergaard	6
Ondskaben på bog, film og teater	7
Arbejde med manuskriptet	9
Forskellige uddrag fra manuskriptet	9
De voksnes rolle	13
En tidligere elev på Herlufsholm taler ud	14
Rektoren på Herlufsholm svarer	15
Lidt kildekritik	15
Inspiration om emnet	16
Praktisk information	17

Indledning

Hermed skolematerialet til forestillingen ONDSKABEN.

Jan Guillou, svensk journalist, tv-medarbejder og forfatter, født i Sverige 1944. Jan Guillou hører til de mest sælgende forfattere i Skandinavien, flere af hans bøger er filmatiseret.

Jan Guillous romaner kredser omkring forholdet mellem "systemet" og eneren og de overgreb, som systemet/staten/organisationen foretager over for det enkelte individ. Det gælder både hans bøger om Carl Hamilton (den svenske efterretningsagent, med ret til at dræbe), hans nyere bøger om tempelridderen Arn samt øvrige bøger med kommentarer til den politiske virkelighed.

Ondskaben er baseret på forfatterens selvbiografiske bestseller ONDSKAN, og blev skrevet i 1981. Bogen er også filmatiseret.

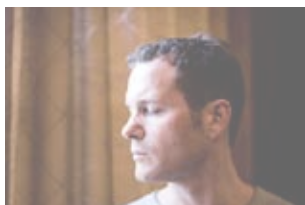
Historien er oplagt at bruge i undervisningen i dansk i skolens ældste klasser samt gymnasier.

Vi håber, materialet kan være til inspiration og ønsker jer rigtig god fornøjelse med forestillingen.

Materialet er skrevet af Karen Jette Andersen og John Bøttiger (medlemmer af skolekontakten på Odense Teater) og Odense Teater

Hvis du har kommentarer til materialet eller har spørgsmål til det, er du velkommen til at kontakte Line Hede Simonsen i Odense Teaters presse- & kommunikationsafdeling på line@odenseteater.dk eller pr. telefon 63139253.

Bemærk forestillingen er IKKE egnet under 8. klasse.

Hvad handler ONDSKABEN om?

Eriks moder ser passivt til, mens hans fader mishandler ham. I skolen kommer Erik i dårligt selskab og han er heller ikke for godt selskab selv. Sammen med sine tvivlsomme venner udnytter han sine kammerater og deler tæsk ud til dem, som ikke makker ret. Erik ender med at blive opdaget af lærerne og bliver desuden syndebuk for adskillige gerninger han ikke har gjort. Han bliver smidt ud af skolen med ordene "Hvordan kan det være at netop du er blevet sådan? Formodentlig fordi du aldrig har fået en ordentlig omgang tæsk. Du er ondskaben selv og sådan nogen som dig skal udslettes."

Moderen træder i karakter og forsøger at redde Erik ved at sende ham til kostskolen Engelsborg. Men her bygger pædagogikken, eller rettere manglen på samme, på kammeratopdragelse og en filosofi om at børnenes selvjustits vil gøre dem til mere robuste mennesker. De ældre elever har med andre ord hånds- og halsret over de yngre.

Erik forsøger at danne en ikke voldspagt med venen Pierre. Erik selv er efterhånden så fuld af had og så vant til tæsk, at han kan udstå det meste. Men kan han udstå at se sin mindre modige ven blive udsat for det samme?

Skuespiller Claus Riis Østergaard

Vi har spurgt skuespiller Claus Riis Østergaard om hvordan han opfatter karakteren Erik og stykket ONDSKABEN.

Kan du forstå Erik?

”Jeg forstår Eriks had og frustration set udefra - altså rationelt. Men jeg vil ikke bilde mig ind, at kunne sætte mig ind i en person, der som ham, er blevet ydmyget og fysisk tortureret fra barnsben.”

Hvordan har I valgt at fremstille ham?

”Vi har valgt at fremstille Erik som et menneske der søger svar på sine svigt, og som ikke kan se hvad han kunne have gjort anderledes. I stykket ser han tilbage på sit liv, som en slags gentagelseterapi for at forstå!”

Hvorfor er det et interessant stykke?

”Stykket handler om vores opfattelse af vold og ondskab, om hvordan vores grænser er forskellige alt efter hvilke betingelser vi udsættes for.”

Hvorfor er det vigtigt at spille? Eller er det vigtigt at spille? Hvorfor skal vi forholde os til det?

”Bliver vi ikke alle konfronteret med had (både vores egen og andres)? Hvordan forholder vi os til det had? Og hvad gør vi ved det?”

Arbejdsspørgsmål

Hvordan viser skuespiller Claus Riis Østergaard, hvilken person Erik er blevet som voksen?

Er han bukket under for sine traumer, eller er han blevet dem kvit?

Diskuter, hvordan den voksne Erik er?

Ondskaben på bog, film og teater

Bogen slutter med Eriks endelige opgør med faren. Det er et opgør med ONDSKABEN, et opgør, hvor Erik viser, hvor meget ondskaben og volden har ødelagt ham. Midt i den "sidste" kamp rejser spørgsmålet sig: Hvordan skal der nogen sinde blive et ordentligt menneske ud af en dreng, hvis liv er styret af ondskab, og hvis eneste svar herpå har været vold. Hvordan kan et sådant menneske få et normalt følelsesliv med empati for andre mennesker?

Bogen og filmen giver os intet svar herpå, men monologen gør. Vi ser nemlig Erik, han er foran os og fortæller sin historie til os, betror sig til os.

Arbejdsspørgsmål

Hvilke kvaliteter har disse tre genrer hver især. Hvordan kommer de forskellige genrer frem med bogens budskab.

Find eksempler på vold/straf i bogen, filmen og teaterstykket, gerne de samme scener. Sammenlign disse og find forskelle og ligheder.

Vold/straf er et af de centrale temaer i denne fortælling, er det i orden at besvare vold med vold ?

Find paralleller til egne oplevelser, bøger, film, artikler, dagspressen etc.

Saml aviser og blade i en uge, klip alt ud som handler om vold, sæt det på opslagstavlen. Har disse artikler og "Ondskaben" noget tilfælles?

Dele i historien er fælles, men en del er forskelligt.

Bogen

Filmen

Skuespillet

Farens rolle

Morens rolle

Erik hvem er han

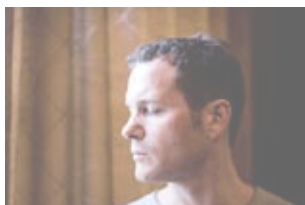
Ankomst til kostskolen

Firkanten

Sådan ender historien

Andet

Drama

Arbejde med manuskriptet

Dele af manuskriptet deles ud til forskellige grupper.

Man kan organisere arbejdet med teksten på denne måde:

Grupperne må være på 2 -3 elever. Læs den udleverede tekst op for hinanden, find de centrale steder og tal om hvilket udtryk der ligger netop i denne side, forsøg at fremføre den for hinanden.

Uddrag nr. 1

Slaget ramte midt på kinden. Jeg ville have, at slaget skulle ramme mig midt på kinden. Det var derfor jeg drejede hovedet lidt lige i det øjeblik far slog. Far var stolt af det slag, fordi han bildte sig ind, at han kunne slå det hurtigt og overraskende. Men for mig, der kendte alle fars slag og finter, var det let nok at se den der lille trækning under højre øje, som viste at nu kom det.

Naturligvis kunne jeg have trukket hovedet bagud, så han havde ramt helt ved siden af. Men så var der altid den risiko, at far mistede besindelsen og lænede sig frem over spisebordet for at slå en lige højre mod ansigtet, og så kunne det ske, at der røg et par af de fintsløbne glas. Så fik jeg skylden og det kunne forlænge mine aftenkaffebank med op til en halv time.

Nåh, sagde far. I dag tager vi børsten og femogtyve rap.

Femogtyve slag med bagsiden af klædebørsten var jo ingenting. Så slap jeg for at græde. Jeg ville ikke græde, når far slog, under ingen omstændigheder. Og det var muligt at lade være, så længe man kunne holde vejret.

Mor gik som sædvanligt ud i køkkenet for at sætte kaffe over, og jeg skulle følge med far ind i soveværelset.

Bukserne ned! Bøj dig frem!

Samtidigt med at far løftede armen til det første slag trak jeg vejret dybt ind, lukkede øjnene og knyttede hænderne.

Og så var der kun ydmygelsen tilbage. Gode venner igen? Far rakte hånden frem. Hvis jeg ikke tog den, fik jeg hele turen en gang til.

Gode venner igen far!

Det havde været en perfekt dag! Jeg havde nemlig banket Fyrtårnet. Det blev han kaldt, fordi han var tyve centimeter højere end alle os andre i syvende. Jeg havde været nødt til at banke ham. Hvis jeg ikke havde gjort det, så havde jeg ikke haft min bande mere. Banden lystrede kun så længe man vandt. Sådan var det. Og når jeg tænker nærmere over det, havde jeg vidst i over et halvt år, at den dag ville komme, hvor Fyrtårnet ville udfordre mig.

Det var for resten ham, der stod for at drive penge ind. Enhver som helst på skolen kunne låne penge af banden. Betingelserne var enkle: Hundrede procent i rente af den udlånte kapital og tilbagebetaling indenfor to dage. Fyrtårnet tog sig af dem, der ikke betalte. I spisefrikvarteret fordelte jeg fortjenesten fra dagens forretninger. Jeg gav Fyrtårnet en femmer og sagde, at han skulle smutte hen til bageren på hjørnet og købe en halv kanelstang.

Næ, sagde Fyrtårnet. Du kan vel for helvede ordne dine indkøb selv.

Han var ved at løfte armene, da jeg slog ham alt hvad jeg kunne lige i mellemgulvet. Han krummede sig sammen. Jeg slog ham hårdt i ansigtet, så han fik næseblod. Næseblodet var meget vigtigt, meget vigtigt. Han gik i knæ. Det var overstået. Jeg vidste, at han aldrig ville udfordre mig mere.

Det havde virkelig været en perfekt dag!

Uddrag nr. 2

En gang kom en legesyg Collie ind på vores grund ved en fejltagelse. Den stod lidt væk og skældte ud på Romulus og Remus, som nærmest hang i deres kvælerhalsbånd mens de brølede og savlede.

Jeg sad højt oppe i et træ og så alt, hvad der skete. Far kom ud, så sig omkring, så gik han hurtigt hen til hundene og slap dem løs. Det hele var overstået på nogle få sekunder.

Ved aftensmaden nogen timer senere fik jeg skylden. Far sagde, at jeg havde leget med hundene og glemt at tøjre dem. Men hvis jeg tilstod, og som en mand stod ved, hvad jeg havde gjort, så ville han nøjes med klædebørsten. Ellers kunne det blive værre, meget, meget værre.

Mor gik som sædvanlig ud i køkkenet for at lave kaffe, og jeg skulle følge med far ind i soveværelset.

Jeg ved ikke hvor jeg fik styrken fra, men jeg stirrede far lige ind i øjnene og sagde, at jeg havde set at det var ham, at jeg havde set at han slap hundene løs, at jeg havde set at han storgrinende havde pudset dem på den stakkels Collie. Far fortrak ikke en mine. Han gik ud efter hundepisken, kom tilbage, lukkede døren, låste, og puttede nøglen i brystlommen. Bukserne ned! Læg dig på sengen! Jeg forsøgte at tænke mig væk, koncentrere mig om billedet af et bål, et blåt glødende bål af had.

Jeg var ikke i skole i en uge. Influenza skrev far i meddelelsesbogen til vores klasselærer. Længe efter – da det var sommer og skarpt lys i værelset – så jeg at der rundt omkring på det hvide tapet med heste, sejlbåde og legende hunde sad små røde stænk helt op i loftet.

Uddrag nr. 3

Næste dag i historietimen havde vi om folkevandringen. Læreren kaldte mig op til tavlen, og så tog han en pegepind:

Her ser vi et eksempel på den nordiske type: Klare blå øjne – en lige næse – kraftigt hageparti – brede kæber- kraftigt skulderparti – bemærk den veludviklede muskulatur omkring armene – brystkassen som er væsentlig bredere end hofterne. Og tilsidst muskuløse lår og lægge!

Ja tak, så kan du godt sætte dig!

Og hvis vi så skulle tage et eksempel på en modsat type: Tanguy, Pierre – vil du komme herop!

Lad være at stå og glo på mig. Vend dig om, så at hele klassen kan se dig - tak!

Se her har vi karakteristiske træk for den sydlandske type: Brune dybtliggende øjne – dårligt syn – deraf brillerne – næsen er krum – basunkinder – hagen vigende – hængende skulderparti, hvorved kroppen antager en slags kegleform – se, hvordan maven buler ud her og sammen med de brede hofter ligesom danner keglens bund. Tilsidst kommer benene, der stritter ud fra kroppen som tændstikker i et kastaniedyr!

Jeg var flov, da jeg opsøgte Pierre i frikvarteret.

Arhjj, det gør da ikke noget. Du tror vel ikke... lad dem dog bare. Jeg synes faktisk også, det er lidt sjovt. Lad dem dog bare!

Uddrag nr. 4

For di Pierre var bange, og fordi han ikke hadede dem nok – han foragtede dem bare bag sine læsebriller – havde han ikke noget stærkt forsvar mod smerten. Angsten forstærker smerten. Hadet svækker smerten indtil det punkt, hvor den bare forsvinder i en hvid tåge.

Der gik kun to dage, før Silverhielm og en til førte Pierre til firkanten. Jeg stod højest oppe på bakken og så det hele. Lille Pierre fik uhyggeligt mange tæsk. De slog ham som vanvittige. Pierre begyndte at græde og sank ned på knæ. Silverhielm sparkede ham i røven og skreg op om, hvordan man straffer sådan nogle tabere, som tror de kan kæfte op om nødder, når det passer dem.

Lad mig så høre. Lad mig så høre den lille rotte være lydig.

Pierre forsøgte at sige noget, men blev forhindret af et spark i ribbenene.

Jeg råbte oppe fra bakken:

Silverhielm, du er et svin, et forbandet lortestinkende møgsvin.

Jaså, det siger du ikke. Ja, det er da ikke umuligt, absolut ikke. Det kunne jeg da godt tænke mig at høre igen.

Skidenhielm!

Silverhielm sparkede Pierre alt hvad han kunne.

Ja, nu står jeg sådan set klar med fedesen lige foran mig. Nu ville jeg frygtelig gerne høre det der igen.

Jeg begyndte at forstå rådets nye taktik. Jeg tav!

Pierre var ikke i stand til at krybe ud. De havde drevet det for langt. Han blev slæbt ud i fødderne, så baghovedet dunkede ned i cementen. De gik deres vej.

Jeg hjalp ham på benene. Han sagde, at han ikke kunne klare en omgang til i firkanten, og at han ville tage imod sin nød næste gang i stedet for. Jeg forstod ham. Jeg forstod ham meget, meget godt.

Mønsteret for de næste dage var jo så godt som givet. Pierre måtte gang på gang vise at han ikke mere nægtede nødder og pænt og nydeligt komme frem og bøje hovedet på kommando. Når han gik alene over skolegården, eller når han gik sammen med mig for den sags skyld, kunne rådsmedlemmerne komme hen for at knibe ham i dellerne eller stikke ham et par på skrinet. De sluttede altid deres små øvelser med ordene:

Tal dansk, din forbandede fede gris!

I slutningen af november havde Pierre fået syet tre et-stings-slag. Ind imellem lavede de razzia på vores værelse tre-fire nætter i træk. De splittede Pierres seng ad og sprøjtede tandpasta og andet ud over den. En gang stillede et par af rådsmedlemmerne sig tilmed op og pissede i hans seng.

Tal dansk, din forbandede fede gris!

De slog ham i hovedet, gav ham albuer i nyrene, knæ i skridtet gang på gang på gang.

Tal dansk, din forbandede fede gris!

De fangede ham i skolegården, trak bukserne ned på ham, hev hans underbukser af og kastede dem rundt imellem sig.

Tal dansk, din forbandede fede gris!

Jeg fik et forhandlingstilbud af rådet. Rådet havde grund til at mene, at rådet kunne ophøre med at forfølge Pierre. Men det krævede selvfølgelig en modydelse.

Kan du forestille dig, hvad det er?

Ja, det er klart, men svaret er nej!

Er det ikke – hvad er det nu I kalder det – at være usolidarisk overfor en god kammerat?

Jo, det er det. Det er modbydeligt, men svaret er nej!

Men jeg var ikke længere så sikker. Hvad betød det egentlig om Silverhielm fik lov til at slå mig i hovedet en gang imellem?

Hvad betyder sådan noget?

Jeg kunne jo mærke på Pierre, at han havde det forfærdeligt dårligt, og at han helt sikkert ikke kunne klare det i længden.

Uddrag nr. 5

To år og tre måneder senere efter at jeg var sprunget på toget, som skulle føre mig til kostskolen Engelsborg, sad jeg med mit eksamensbevis i baglommen ved middagsbordet sammen med mine forældre, som jeg ikke havde set i al den tid, da jeg fik et slag midt på kinden.

Jeg ville ha', at slaget skulle ramme midt på kinden – det var derfor, jeg drejede hovedet lidt, i det øjeblik far slog.

Nå, sagde far. I dag tager vi skohornet og 25 slag.

Mor gik som sædvanligt ud for at lave kaffe, og jeg fulgte med far ind i soveværelset.....

Bukserne ned! Bøj dig frem!

Men i stedet for gik jeg hen til døren, låste den og puttede nøglen i lommen.

Nu skal du høre på mig, far – du er ondskaben selv, og sådan nogle som dig skal udslettes.

Om ca. en halv time befinder du dig på sygehuset. Du vil ikke kunne se ud af øjnene. Din næse vil være brækket flere steder. Din ene arm brækket. Og du vil mangle en del tænder. Og ved du, hvad du fortæller dem far? Du fortæller dem, at du er faldet ned af trappen.

Jeg holdt en lille pause for at se, hvordan ordene virkede på ham – og jeg kunne se, at angst var begyndt at pumpe rundt i hans krop. Pludselig tænkte jeg: Underligt den der fugl, som sidder udenfor vinduet og synger..... jeg kan høre den helt tydeligt – den er faktisk det eneste, jeg kan høre..... hvorfor kan jeg ikke komme i tanke om, hvad det er, den hedder..... det er sådan en helt almindelig fugl..... normalt ville jeg ellers lige med det samme kunne sige, hvad det er, den hedder – nu er det bare totalt væk.....

Hvis du blander politiet ind i det, så fortæller jeg dem, hvad du har gjort i alle de her år.

Du kan prøve at slå mig med skohornet nu – du kommer alligevel ikke ud herfra-

Hvorfor kan jeg ikke huske, hvad det er den hedder, den fugl?

Hvordan kan det være, jeg er fuldkommen rolig, selv om jeg har ventet på det her et helt liv?

Fordi det er sidste gang?

Aldrig mere?

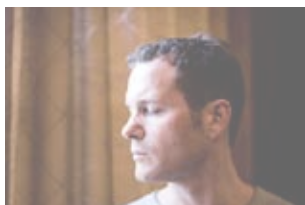
Efter det her er det slut, så aldrig mere!

Jeg så på manden På min far Jeg så på min far, som stod der med det latterlige skohorn halvt løftet, stiv af skræk..... totalt forsvarsløs.

Så fik jeg øje på det hvide tapet med sejlbådene og hestene og de legende hunde, og jeg så, at der sad små rødbrune stænk helt op i loftet.... Jeg tog de første langsomme skridt hen mod den forstenede mand.

Arbejdsopgaver:

Efter første fremførelse kan man forsøge at skrive manuskriptsiderne om til replikker for forskellige roller. Lav rolleliste, scenografi og fremfør scenerne. Dette kan også laves som film.

De voksnes rolle

”Det værste er ikke onde menneskers ondskab, men gode menneskers tavshed”

Citatet af den sorte borgerrettsforkæmper Martin Luther King kunne sagtens være overskriften i en anklage imod voksenverdenen og den mangel på ansvar, som vises i fortællingen om drengen Erik. Der er langt hen ad vejen ikke en eneste voksen person, der tager det ansvar på sig, det er at være en del af et barns kontakthoved. Manglen på ansvarsfølelse hos de voksne personer gennemsyrlig Guillous selvbiografiske bog, der både har fået en film- og en teaterversion.

Arbejdsspørgsmål:

Giv en karakteristik af Eriks far

Hvilke former for ondskab findes der?

Er der nogen ”forklaring” på, hvorfor og hvordan ondskaben styrer disse onde personer? Prøv at finde paralleller i litteratur, film og drama, der viser ondskaben. For eksempel Hans Scherfigs roman/film ”Det Forsømte Forår”, Bjarne Reuters Zappa (bog og film), Niels Arden Oplevs film Drømmen. Den ”morsomme” vold er blevet en dansk filmspecialitet, som ses i bl.a. Spang Olsens ”I Kina spiser de hunde” og Anders Thomas Jensens ”Blinkende Lygter”.

Især Drømmen indeholder væsentlige paralleller til Ondskab. Det er eneren, der udsættes for vold fra den onde voksne, og de ”gode” voksne tier.

De passive voksne er efter Luther King-citatet de egentlige skurke. Find eksempler på morens mangel på ansvar. Hvorfor handler hun, som hun gør?

På hvilken måde overlader kostskolens lærere og ledelse ”opdragelsen” af de mindre børn til de ældste elever? Hvad er grunden hertil?

Hvor og hvordan burde de voksne have grebet ind?

Har vi som medmennesker (næste) en forpligtelse til at blande os, når der sker overgreb på andre mennesker?

Hvornår bør man skride ind?

En tidligere elev på Herlufsholm taler ud

En tidligere kostskoleelev fra Herlufsholm, Kasper Fogh Hansen, skrev i Information om sin reaktion på at have set filmatiseringen af Jan Guillous Ondskab. Filmen bragte alle traumerne, hele erindringens rædselskabinet, til live. Pludselig var kostskoletiden på Herlufsholm så nærværende, at den voksne mand igen blev overvældet af den angst, der som barn havde gjort hans skolegang til et helvede.

Læs hans artikel fra Information den 14., 18. og 22. maj 2004.

Du kan finde artiklen på Infomedia, www.skoda.emu.dk. Brug din Unilog!

Kasper Hansen skriver bl.a.: "Præfekternes tyranni er i virkeligheden mobberi ophøjet til pædagogisk princip."

Af artiklen fremgår det, at de yngre elever kun udholdt overgrebene, fordi de vidste, at de senere i 3.g, som præfeker, kunne få hævn over de yngre elever. En hævn over børn, der intet ondt havde gjort, og hvor fraværet af forældre gjorde dem til lette ofre, og hvis eneste "skyld" var, at de var yngre og uden appelmulighed i en verden, hvor de voksne vendte ryggen til udøvelsen af skolens kære traditioner.

Om skolens "ånd" skriver KH: "At lade børn opdrage hinanden er at gøre gruppepres til ideologi. På dem, hvor gruppens pres lå hårdest, var det årelang psykisk tortur, understøttet af skolens autoriteter."

Arbejdsspørgsmål:

Hvilken ideologi/opdragelsesfilosofi ligger bag en sådan praksis?

Find paralleller mellem Eriks Solbacka og Kasper Hansens Herlufsholm.

Rektoren på Herlufsholm svarer

Læsningen af Kasper Hansens artikel fik den nuværende rektor, Klaus Eusebius Jakobsen, rektor siden 1993 på Herlufsholm Skole, til i Information at undskylde for skolens behandling af ham.

Han skrev følgende i Information den 22.05.2004 (Artiklens overskrift er "Det var dog satans ærgerligt!" og kan også findes på Infomedia):

"Da jeg tiltrådte i 1993 købte jeg et antal eksemplarer af Ondskaben og bad mine kostskoleinspektører om at læse den, og for et par år siden havde skolen besøg af Teater la Balance, som for eleverne i gymnasiet opførte teaterversionen af Jan Guillous bog - begge ting for at minde os alle på skolen om, hvad vi frem for alt ikke ønsker, at vores skole skulle være."

Arbejdsopgaver:

Læs Klaus Eusebius Jakobsens artikel og find ud af, hvilke tiltag, han har gjort for at forny ånden på Herlufsholm.

Berlingske Tidende fulgte KH's artikel op den 16.05.2004. Find artiklen og læs om Herlufsholms etiske mål.

Hvordan harmonerer disse med KH's oplevelse af stedet?

Lidt kildekritik

Kasper Fogh Hansen er pressechef for overborgmester Ritt Bjerregaard og er en af hendes nærmeste medarbejdere på Københavns rådhus. Han er højt placeret i den socialdemokratiske organisation og er en af arkitekterne bag Ritt Bjerregaards "røde skole".

Arbejdsspørgsmål:

Kan Kasper Hansen have en politisk/ideologisk interesse i at fremstille adelens og overklassens gamle hæderkronede kostskole - opdragelsesstedet for de kommende generationer af ledere i Danmark – på denne måde?

Find eksempler på præfektsystemets overgreb mod KH.

Hvordan kommer KH's angst til udtryk?

Inspiration om emnet

ONDSKABEN af Jan Guillou

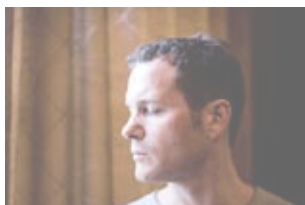
DRØMMEN film af Niels Arden Oplev

ZAPPA film af Bille August efter bog af Bjarne Reuter

DET FORSØMTE FORÅR af Peter Schrøder efter bog af Hans Scherfig

Se i øvrigt det glimrende undervisningsmateriale, som DFI har lavet til filmen, <http://www.dfi.dk/dfi/undervisning/ondskab/2laereren.html>

Find romaner, film eller drama, der også viser David contra Goliat- motivet.

Praktisk information

I forbindelse med jeres teaterbesøg har vi noget praktisk information. Jo bedre eleverne er forberedt desto bedre bliver oplevelsen:

- Kom i god tid, så alle kan komme på plads, inden forestillingen begynder præcist. Sørg for at eleverne ved, hvor de skal sidde, inden I ankommer til teatret. Del eventuelt billetterne ud.
- Tasker og overtøj SKAL hænges i garderoben, toiletbesøg skal ske inden forestillingen eller i pausen.
- Mobiltelefoner skal være SLUKKEDE i salen - ikke kun sat på lydløs.
- Det er muligt at købe frugt, slik og drikkevarer i teatrets bar. Drikkevarer og chips-poser må ikke medbringes i salen. Slik må gerne medbringes i salen, men fjern selv papir og affald og slå sæderne op, når I forlader jeres pladser.
- Madpakker kan spises i Sukkerkogeriets forhal/eller i Billetkontorets foyer - fjern selv affald. Madpakker og medbragte drikkevarer må IKKE spises i salen eller i teatrets barområde.
- Husk teater er et samspil mellem scene og publikum. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så man må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af!

Rigtig god fornøjelse